

Z BLOGU IUSTORIA

„Nemám z čeho platit.“ Výživné, když druhý rodič tvrdí, že nic nemá

Minimální mzda na papíře, OSVČ s paušálem, majetek převedený na příbuzné, a přitom dovolené u moře. Podle čeho soud určí výživné, když druhý rodič tvrdí, že nic nemá, a jak jeho skutečnou životní úroveň doložit.

„**N**emám z čeho platit.“ Tuhle větu slyším v řízení o výživném skoro pokaždé, když druhý rodič podniká, pracuje „na dohodu“ nebo si nedávno převedl dům na maminku. Na papíře minimální příjem. Na sociálních sítích nové auto a dovolená u moře.

Soud tuhle nerovnováhu umí rozplést. Musí ale dostat podklady. Obecný výklad výživného po novele najdete v článku [Výživné po novele — kolik, jak dlouho a co když neplatí](#). Tady se zaměřím na situaci, kdy povinný rodič své možnosti zastírá.

Soud nepočítá z výplatní pásky, ale z možností

Výši výživného určují odůvodněné potřeby dítěte a **schopnosti, možnosti a majetkové poměry** povinného rodiče (§ 913 občanského zákoníku). Zákon k tomu přidává dvě pravidla, která se v těchto sporech rozhodují:

- Soud zkoumá, zda se rodič **bez důležitého důvodu nevzdal výhodnější práce** a zda jeho příjem odpovídá tomu, čeho by mohl dosáhnout podle zdraví, vzdělání, kvalifikace a situace na trhu práce.
- Zkoumá také, zda se rodič **bez důležitého důvodu nevzdal majetkového prospěchu** nebo nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika.

A ještě jedno: životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů a toto hledisko má přednost i před odůvodněnými potřebami dítěte (§ 915 odst. 1). Dítě tedy nemá mít jen „na nutné“, pokud rodič žije nadstandardně.

Kdo příjmy nedoloží, platí jako by bral 121 500 Kč

Tohle pravidlo rodiče často neznají. Pokud povinný rodič soudu **řádně nedoloží své příjmy** a neumožní mu ani zjistit další údaje, například zpřístupněním bankovních nebo daňových informací, platí, že jeho průměrný měsíční příjem činí **pěťadvacetinásobek životního minima jednotlivce** (§ 916 občanského zákoníku). Při životním minimu 4 860 Kč to je **121 500 Kč měsíčně**.

Prakticky: navrhnete soudu, aby povinného vyzval k doložení všech příjmů a majetku a poučil ho o této domněnce. Mlčení nebo neúplné podklady se mu pak mohou prodražit.

OSVČ, paušál a „příjmy“ z firmy

U podnikatelů je daňové přiznání s paušálními výdaji nebo nízkým ziskem nejčastějším argumentem. Daňový základ ale neukazuje, z čeho člověk skutečně žije. Ústavní soud opakovaně říká, že soud musí vycházet nejen ze skutečných příjmů, ale i z **potenciality příjmů** a z celkových majetkových poměrů (nález sp. zn. III. ÚS 1952/25 ze dne 12. 2. 2026).

Když rodič vydělává „na více místech“ nebo přes vlastní společnosti, požadujte, aby soud zjistil:

- výpisy z účtů, osobních i firemních,

- podíly ve společnostech a funkce jednatele (veřejný obchodní rejstřík),
- nemovitosti (katastr nemovitostí je veřejný),
- vozidla, která rodič užívá, včetně firemních,
- příjmy z pronájmu a další pravidelné platby.

Ze stejného nálezu plyne i povinnost soudu: v odůvodnění musí jasně uvést, z jakých příjmů obou rodičů vyšel a jak se dopracoval ke konkrétní částce. Výživné určené „odhadem“ bez přezkoumatelné úvahy neobstojí.

Když rodič žije z cizích peněz

Silný příklad je z letošního července. Otec vykazoval mzdu 25 000 Kč jako řidič a údržbář. Rozsáhlý majetek ale převedl na syna výměnou za příslib, že mu syn zajistí dosavadní životní standard. Soudy zjistily zahraniční dovolené, bezplatné užívání bytu i auta a pravidelné platby od syna. Jeho příjem odhadly na nejméně 136 000 Kč měsíčně, a po připočtení nákladů, které za něj hradil syn, na nejméně 280 000 Kč. Městský soud v Praze mu uložil výživné 17 000 Kč měsíčně, z toho 7 000 Kč na účet dítěte.

Ústavní soud stížnost otce odmítl (usnesení sp. zn. IV. ÚS 1478/26 ze dne 22. 7. 2026). Připomněl přitom, že soud musí vycházet z celkové sumy movitého i nemovitého majetku a ze způsobu života povinného, tedy z bydlení, koníčků nebo dovolených. Tento princip formuloval už dříve v nálezu sp. zn. IV. ÚS 1578/23.

Dvě poznámky k tomu. Jde o odmítavé usnesení, ne o nález; Ústavní soud jen potvrdil, že rozhodnutí obecných soudů nebylo extrémní. A rozhodující bylo, že otec převod majetku sám připustil. Bez podkladů by soudy k takovému závěru dojít nemusely.

Jak životní úroveň doložit

Soud v řízení o výživném zjišťuje skutečnosti sám, nejste v tom ale pasivní. Pomáhá:

- **Konkrétní výdaje druhého rodiče:** dovolené, auta, bydlení, drahé koníčky, školné dalších dětí.
- **Veřejné rejstříky:** obchodní rejstřík, katastr nemovitostí.
- **Vlastní doklady** o tom, jak rodina žila před rozchodem. Na tuto úroveň bylo dítě zvyklé.
- **Veřejně dostupné fotografie a příspěvky,** které ukazují životní styl. Nesnažte se ale získávat cizí data neoprávněně; takový důkaz může uškodit vám.
- **Přesný rozpis potřeb dítěte:** škola, kroužky, lékař, oblečení, bydlení.

Když ani tak neplatí

Od roku 2026 se neplacení prodražuje. U dlužného výživného pro nezletilé dítě činí úrok z prodlení prvních šest měsíců **2,5 promile dlužné částky denně** (nařízení vlády č. 517/2025 Sb., pro prodlení vzniklé od 1. 1. 2026). Dál můžete:

- podat návrh na **exekuci**,
- splatnou pohledávku přiznanou soudem **postoupit za úplatu** (§ 921a občanského zákoníku),
- požádat Úřad práce o **náhradní výživné**,
- podat **trestní oznámení**: kdo neplní výživovací povinnost déle než čtyři měsíce a vystaví dítě nebezpečí nouze, spáchá trestný čin zanedbání povinné výživy, a to **i z nedbalosti** (§ 196 trestního zákoníku). Trestní odpovědnost zaniká, pokud dlužník dluh doplatí dřív, než soud prvního stupně začne vyhlašovat rozsudek (§ 197).

A nejdůležitější rada nakonec: **nečekejte**. Výživné pro dítě lze přiznat nejdéle **tři roky zpětně** ode dne, kdy soudní řízení začalo (§ 922 odst. 1 občanského zákoníku). Každý měsíc čekání navíc je měsíc, který už soudně vymáhat nepůjde.

Druhý rodič tvrdí, že nemá z čeho platit, a vy víte, že to není pravda? Věnuji se **rodinnému právu** a pomohu vám sestavit návrh tak, aby soud viděl skutečné poměry, ne jen výplatní pásku. **Napište nám.**

Článek popisuje právní stav k 16. 9. 2026. Má informativní charakter a nenahrazuje právní poradenství v konkrétní věci.

„Nemám z čeho platit.“ Výživné, když druhý rodič tvrdí, že nic nemá

Mgr. Bára Bartoňková · Publikováno 16. 9. 2026

<https://www.iustoria.cz/blog/vyzivne-kdyz-druhy-rodic-tvrdi-ze-nic-nema/>

Text je dílem chráněným autorským právem. Sdílení celého dokumentu bez úprav je vítáno; přebírání částí do jiných textů jen s uvedením zdroje. © IUSTORIA, advokátní kancelář, s.r.o.